KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEP BERABER YA HİÇBİRİMİZ!

kamu emekçileri bülteni

e-mail: kamuemekcileri@yahoo.com

Ekim 2006 * Sayı 17 * Fiyatı 0.5 YTL

İş güvencesinin gaspına, özelleştirme saldırısına, mezarda emekliliğe, esnek üretime, sosyal hakların gaspına, sefalet ücretine karşı mücadeleyi yükseltelim!

Kasım ayındaki işbırakma eylemine tabanda hazırlanalım!

Toplu görüşme süreci üzerine değerlendirmeler...

Kasım ayında işbırakmaya tabanda hazırlanalım!

15-31 Ağustos tarihleri arasında gerçekleşen toplu görüşme sürecinde KESK 4. turda görüşmelerden çekildi. Anlaşmazlıkla sonuçlanan görüşmeler sonrasında Kamu-Sen ve Memur-Sen Uzlaştırma Kurulu'na başvurdu. 7 Eylül'de çalışmalarını tamamlayan Uzlaştırma Kurulu önerilerini açıkladı. Ancak bu öneriler hükümet tarafından dikkate alınmadı. Dört yıllık toplu görüşme deneyimleri Uzlaştırma Kurulu'nda sonra Bakanlar Kurulu'nun kesin kararını açıkladığını göstermesine rağmen bu sene AKP, 21 Eylül'de sendikaları yeniden görüşmeye çağırdı. Kuşkusuz bunda seçim hazırlıklarının belli bir rolü vardır.

Toplu görüşme sürecinin temel konusu geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da ücretlerdi. Ancak, önceki yıllarda olduğu gibi, görüşme süreci daha başlamadan hükümet 2007 için öngördüğü zam oranını açıkladı. İMF mali (bütçe) dengenin bozulmaması için kamu emekçilerine yapılacak zammın %5'i geçmemesini buyurmuştu. Hükümette İMF'nin emrine uygun davranarak 2007 için en düşük maaş alan memurlar için %4, en yüksek maaş alan memurlar için %3 zam yapma kararı aldı. Hükümet, kamu emekçilerini ilgilendiren diğer sorunlar için de benzer bir tutum takınarak İMF'nin öngördüğü yapısal düzenlemelerin gereklerine uygun davrandı.

Uzlaştırma Kurulu ve görüşmeler

Uzlaştırma Kurulu 2007 yılı için alt derecedeki memur maaşlarına her dönem için %6, diğer memur maaşlarına ise %5 oranında zam yapılmasını önerdi. Ek ödeme almayan personele 2007 yılının ilk altı ayında 130 YTL, ikinci altı ayında ise 150 YTL olarak belirlenmesi de öneriler arasındaydı. Ama bu önerilerin hiçbiri AKP hükümeti tarafından ciddiye alınmadı.

Uzlaştırma Kurulu, sendikaların yaptığı çalışma koşullarının düzeltilmesi, sendikal hakların güvenceye alınması, bunun için anayasa değişikliğine gidilmesi

önerilerini 4688 sayılı yasayla düzenlenen toplu görüşmelerin kapsamının nakdi ve ayni yardımlarla sınırlandığını ileri sürerek değerlendirmeye almadı.

4688 sayılı yasanın, kamu sendikalarını "ücret sendikacılığı" çizgisine hapsettiği bilinen bir gerçek. Ancak ne var ki bu cendereden çıkılmasını da kamu emekçileri hareketinin mücadele düzeyi sağlayacaktır. Zira çalışma ve yaşama koşullarını emekçilerin belirlemesi gerekiyor. Uzlaştırma Kurulu'nun iradesinin emekçilerin iradesinin yerine geçirilmesi kabul edilmemelidir. Bu nedenle çoğu zaman sendika konfederasyonlardan daha ileri talepler ileri sürse de Uzlaştarmı Kurulu'nun varlığı hiçbir biçimde haklı görülmemelidir. Sonuçta Kurul da, sınıf mücadelesinin seyrine göre belirlenen iş yasalarını ve mevzuatları kendisine baz almaktadır. Bu nedenle Uzlaştırma Kurulu'na başvurmayı reddederek işlevsizleşmesi, sönümlenmesi sağlanmalıdır.

KESK ve görüşmeler

KESK görüşmelerde, yetkiyi alan Kültür Sanat-Sen'le katıldı, "Toplu sözleşme hakkımız vardır, kullanacağız" şiarıyla yeraldı. Buna uygun bir söylem ve pratik hat izledi. Şiarın kendisi İ. Hakkı Tombul'un söylemiyle İLO ve Anayasa normlarına dayanıyordu. Bundandır ki emekçilerin inisiyatifi, fiili-meşru mücadele pratiği ve onun getirdiği, getireceği kazanımlar hayat bulamadı.

Eğitim-Sen ve Tüm Bel-Sen'in yetkiyi kaybetmiş olması KESK'in, hiçbir yaptırımı ve etkisi olmayan toplu görüşme masasına güçsüz ve iddiasız oturmasını da beraberinde getirdi. Diğer sendikaların, hükümetle açık işbirliği yaparak KESK'i dışlayıcı tutumları, 23-24 Ağustos'ta Güvenpark'da oturma eylemi yapan kamu emekçilerinin basıncıyla birleşince KESK yönetimi kaçınılmaz olarak görüşmelerden çekilme kararı almak zorunda kaldı. Bu anlamıyla, KESK'in toplu görüşmelerden çekilmesi yönetimin tercihinden değil zorunluluktan kaynaklandı.

Fakat zorunluluğun ürünü de olsa bu tutum, bugün için ileri bir adımdır. Zira yapılan kimi anketlerde ve eylem alanlarında görüldüğü üzere kamu emekçilerinin toplu görüşme oyunundan bir beklentisi bulunmamaktadır. Hatta hükümetin uzantısı gibi davranan sendikalar da bu güvensizliğe vurgu yapmaktadır. Örneğin Memur-Sen Genel Başkanı Ahmet Aksu, "Bakanlar Kurulu tarafından memura 2007 yılı için önerilen zam oranının, memurları hayal kırıklığına uğratmanın yanı sıra, çalışanların toplu görüşmelere olan güvenini de sarstığı"nı söyleyebilmektedir. Benzer açıklamalar Kamu-Sen tarafından da yapılmaktadır.

Kuşkusuz bu sendikaların bugünkü çıkışları kamu emekçileri hareketini ileriye taşımaktan ziyade üye tabanlarını korumaya yöneliktir. Bu sendikalar, görüşme sürecinde "hükümetin uslu çocuğu" olma görüntüsünün emekçiler üzerinde yarattığı olumsuz etkiyi ortadan kaldırmak için bu tarz çıkışlar yapmakta, orta yollu tehditler savurmaktadırlar. Tüm bunların ardında yatan ise emekçiler üzerindeki kontrollerini yitirme korkusu ve telaşıdır.

İşyerlerindeki kamu emekçileri tarafından da artık bir oyun olarak görülen ve hiçbir anlamı kalmayan toplu görüşmelerden çekilen KESK anlamlı bir adım atmıştır. Ancak daha önce de belirttiğimiz gibi bu tercihin değil zorunluluğun sonucudur. Çünkü görüşmelerden çekilerek Kasım ayında işbırakıyoruz açıklaması yapan KESK'in buna uygun bir mücadele programı ve takvimi yoktur. Görüşmelerden çekilerek Kasım ayında işbırakacağını açıklayan KESK'in bir an önce iş yerlerine dönmesi, bu süreci örgütleyecek taban inisiyatiflerini yaratması gerekmektedir. Bugün yapılması gereken budur. Saldırıları püskürtene, insanca yaşama ve çalışma koşulları sağlayana kadar kararlılıkla mücadele etmek, grev hakkını grev yaparak kazanmak, bu süreci de ilmek ilmek tabanda örmek, örgütlemektir.

Önemli olan bir diğer nokta da Kasım ayında yapılacak iş bırakma eyleminin arkasının gelmesidir. Bu eylem saldırıları kamu emekçilerinin gündemine sokacak bir uyarı eylemi niteliği taşımalıdır. Zira sermaye devleti peşpeşe ve bütünlüklü bir şekilde saldırmaktadır. Emekçiler de bu savaş ilanını görmeli, sürece bütünlüklü ve topyekûn hazırlanmalıdır.

Görüşmelerden çekilme tutumuna rağmen bugün yapılmayan da budur.

Kasım'da iş bırakmaya hazırlanalım!

Kasım ayında yapılması planlanan iş bırakma eylemine kadarki süreç iyi değerlendirilebilirse kamu emekçileri hareketinin yeniden ayağa kaldırılmasında ciddi bir olanak elde edilebilir. Zira mevcut toplumsal ve sosyal sorunlar gerek emekçiler içerisinde ve gerekse de işçi sınıfı içerisinde ciddi tepki ve hoşnutsuzluk biriktirmiş durumdadır. Öyle ki, işçi ve emekçilerin düzenden ve kurumlarından beklentileri son derece zayıflamış durumdadır. Dahası düzen, bu tepki ve hoşnutsuzluk birikimini zayıflatacak bir manevra imkanına da sahip bulunmuyor. Dışarıda emperyalizme ve siyonizme savaş taşeronluğu, içerde işçi ve emekçiler üzerindeki sömürü ve baskı koşullarını alabildiğine arttırmak dışında başka bir seçeneğe sahip de değil.

Bu olanaklar ortadayken, KESK yönetiminin bugüne kadar izlediği politik-pratik tutum acil görevleri yerine getiremeyeceğini göstermektedir. KESK yönetiminin en son 5 Eylül mitingindeki görev savmacı tutumu, mitingin ön hazırlık sürecini boşta bırakması, alanı alelacele boşaltma uğraşları bu süreci karşılayamayacağını bugünden göstermektedir. KESK yönetimi uzlaşmacı, pasifist anlayışını ve mücadele çizgisini korumaktadır.

KESK yönetimi Kasım'da iş bırakacağını dillendirmek dışında süreci seyretmekle yetiniyor. Toplu görüşmelerden çekilmenin, Uzlaştırma Kurulu'na başvurmamanın tabanda sağladığı "güven" emekçilerin birlikteliğini sağlamaya dönük, eylemli bir süreçle taçlandırılabilirdi. KESK yönetimi bu tutum, çaba ve iradeden yoksun olduğunu göstermektedir.

Bu irade ve gücü gösterecek olan ilerici, devrimci, sosyalist kamu emekçileridir. Sendika yönetimlerinin ikircikli ve oyalamacı tutumlarını teşhir ederken diğer yandan tabandaki kamu emekçilerini harekete geçirmek için mücadeleyi örgütlemek günün acil görevleri arasındadır.

İlerici, devrimci, sosyalist kamu emekçileri KESK'in başına üşüşmüş, kamu emekçileri hareketini kötürümleştiren, emekçileri birbirine karşı güvensizliğe iten uzlaşmacı yönetimi etkisiz kılmalıdır.

"KESK'in Sesi"nde yer alan "bugün kamu emekçileri mücadelesinin en önemli ihtiyaçlarından biri meşru ve fiili mücadele anlayışı ile hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanarak, insanca bir yaşam için mücadeleyi bir adım daha ileri taşımaktır" anlayışı artık işyerlerinde, alanlarda hayat bulmalıdır. Bunun yolu işyeri çalışmasından, işyeri temsilciliklerini işler ve işlevli hale getirmekten, işyerlerine dönük somut politika üretmekten, sonuç alıcı bir mücadele programı etrafında tüm emekçileri birleştirmekten, uzlaşmacı yönetimlerden bağımsız iş yapabilme gücünden, böylece reformist yönetimleri iş yapmaya zorlamaktan ve onlardan hesap sormaktan geçmektedir.

Artık söz eyleme dönüştürülmelidir.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Özel Öğretim Kurumları Kanunu meclisten geçti...

Eğitim tamamen piyasaya açılıyor!

Özel Öğretim Kurumları Kanunu "ruhban okulu" çerçevesinde yürütülen tartışmalarla gündeme gelmişti. Lozan'ın hiçe sayıldığı, Sevr'in yeniden hortlatıldığı üzerinden yasanın gündemleştirilmesi gerçek içeriğinin ve amacının gizlenmesine hizmet etmiştir. Bu tartışmalar İMF'nin ve AKP hükümetinin işini de kolaylaştırmıştır. Kuşkusuz Türkiye'de yaşayan her ulusun ve etnik grubun kendi dilinde eğitim yapan okullara çocuklarını gönderme hakkı vardır. Ancak Özel Öğretim Kurumları Yasası ne ana dilde eğitim hakkını dillendirmektedir, ne de salt ruhban okulunun açılmasını amaçlamaktadır.

Bir yasanın amacını en özlü o yasanın gerekçelendirme bölümü anlatmaktadır. Gerekçelendirme kısmı, sorunun nasıl konulduğunu ve çözüm olarak neyin işaret edildiğini belirtir. Bundandır ki bir yasanın neye ve kime hizmet ettiğini, kimin yararına olduğunu anlamanın ilk yolu gerekçelendirmeye bakmaktır. AB'ye uyum çerçevesinde çıkarılan Özel Öğretim Kurumları Kanunu (ÖÖKK) da ancak bu biçimde anlaşılabilir.

ÖÖKK'nın gerekçesinde "eğitimde planlama, öğretim programlarını geliştirme, denetleme ve koordinasyon işlevi dışındaki hizmetlerin özel sektör tarafından yürütülmesi, devletin eğitim yükünü hafifleteceği gibi finans sorunlarının aşılmasında da etkili olacak ve daha kaliteli eğitim verilmesinde olumlu gelişmelere ortam hazırlayacaktır" denilmektedir. Böylelikle amacın eğitimin tamamen piyasaya açılması, eğitim hizmetlerinin piyasa tarafından verilmesi olduğu açıktan belirtilmiş oluyor.

İşaret edilen bir diğer nokta yasayla eğitimin finans sorununun çözüleceği, devlet için yük olmaktan çıkarılacağıdır. Tabii ki bu gerekçe eğitim hizmetlerinin köklü sorunlarının bir bir anlatılmasından sonra ortaya konuyor. Ancak yasanın öngördüğü uygulamalara baktığımızda amacın hiçte devletin yükünü azaltmak olmadığı, tersine varolan kaynakların yaygın-parasız eğitim için kullanmaktan ziyade, özel öğretim kurumlarının kapasitesini geliştirmesi için kullanılması tercihi olduğu görülecektir. Özetle devlet "kamusal" eğitimden yaptığı kesintileri özel sektöre aktarmayı hedeflemektedir.

Yasa ne getiriyor?

1. Özel Öğretim Kurumları Yasası'yla özel okul açmak için gerekli olan sermaye ve kadro bulundurma şartı ortadan kaldırılıyor, açmak için gerekli olan izinlerin verilmesi merkezden alınıp valiliklere veriliyor. Böylelikle özel okul açmak kolaylaştırılıyor.

2. Kâr amacı güden ve özel işletme gibi çalışan özel öğretim kurumlarının elektrik, su, doğalgaz gibi giderleri devlet okullarıyla aynı biçimde faturalandırılacak. Özel okulların kampüsleri için bedelsiz arazi tahsis edilebilecek.

3. Devlet okullarında çalışan öğretmenler aynı zamanda özel okullarda da çalışabilecek. Böylelikle özel okullara eğitimci kadro akışı sağlanacak. Devlet sadece mali olarak değil insan kaynağı bakımından da özel okulları desteklemiş oluyor.

4. Eğitim kurumları reklam yapabilecek. Böylelikle eğitim hizmetleri tam olarak ticari mal olarak görülmüş olacak.

5. Tüm bunlara ek olarak "özel okullardan hizmet satın alınabilecek" ibaresi de yasada yer almaktadır. Bu eğitim hizmetlerinin uzun vadede tamamen özel sektör tarafından verileceğini ya da devlete ait olsa da bu kurumlardaki hizmetlerin özel sektör tarafından karşılanacağını göstermektedir.

Eğitimin özelleştirilmesini amaçlayan Özel Öğretim Kurumaları Yasası'nı çöpe atmak gerekiyor. Eğitimi ulaşılmaz kılan bu yasal düzenlemeye karşı "Herkese parasız, anadilde eğitim hakkı!" talebiyle mücadele etmeliyiz.

Toplu görüşme sürecinde masaya "yeni personel rejimi taslağı" konuldu...

Sermaye devleti işgüvencesini ve sosyal hakları gaspetmeye hazırlanıyor!

Farklı tarihlerde birkaç kez değişik rötuşlar yapılarak gündeme getirilen "yeni personel rejimi kanun taslağı" bu kez toplu görüşmelerin üçüncü turunda, sendikalara "Yeni Devlet Memurları Yasa Tasarısı Taslağı" adıyla sunuldu.

Kamu Emekçileri Bülteni sayfalarında defalarca ele aldığımız konuyu Sosyalist Kamu Emekçileri henüz Eylül '03'te KEB özel sayısı olarak çıkarılan ve kölelik yasaları paketini ele alan broşürde işlemişti. "**Kamu Yönetimi Reformu: Kapsamlı bir özelleştirme ve köleleştirme operasyonu**! Genel grev için hazırlanmalıyız!" başlıklı broşürün ardından Ekim '04'te çıkarılan ***Kamu Personeli Kanunu Tasarısı ile iş güvencemiz kalmıyor...*** *Sözleşmeli köleliğe geçit vermemek, kamu hizmetlerinin özelleştirilmesine dur demek için grev silahını kuşanalım*!" başlıklı broşür ise sözkonusu kölelik yasasına yeterince açıklık getirmektedir. Bugün güncelliğinden hiçbir şey yitirmiş değildir. Ne yazık ki yasanın boyutu, kapsamı ve ciddiyeti sendika yönetimleri tarafından bilinmesine rağmen bugüne kadar hiçbir şey yapılmamıştır.

Saldırılar karşısında sermaye hükümetleriyle pazarlıktan başka bir şey yapmayan sendika bürokratları, yağmasalar da gürlemekten geri durmamışlardır. Lafa gelince aslanlar gibi kükreyenler iş eyleme, kesintisiz ve kararlı bir mücadele örgütlemeye gelince uzak durmuşlardır. Dolayısıyla bugün hala saldırı yasaları güncelliğini korumakta, pişirilerek bu seneki toplu görüşmelerde konfederasyonların önüne konulmaktadır.

Sermaye hükümetinin "reform" adı altında emekçilere dayattığı bu saldırılar İMF-TÜSİAD işbirliği ile hazırlanmakta, bizleri kölece çalışma koşullarına mahkum etmeye çalışmaktadır. İşgüvencesinin gaspı, özelleştirme, kölelik koşulları, sosyal hakların gaspı anlamına gelen bu yasalar yüzlerce yıllık kazanımlarımızı bir çırpıda yoketmektedir.

22 Ağustos '06 tarihli "Devlet Memurları Kanun Tasarısı Taslağı"nda sözleşmeli personelin kapsamı genişletiliyor. İş yoğunluğunun az olduğu veya kadrolu personel istihdamının gerekli olmadığı hallerde, sağlık, teknik, bilişim, güvenlik ve ulaşım hizmetlerinde sözleşmeli personel ve eğitimde sözleşmeli öğretmen istihdam edilebileceği öngörülüyor.

Taslakta yer alan 5. Madde'de, "Bu Kanun kapsamındaki kurumlarda **kamu hizmetleri, memurlar, diğer personel kanunlarına tabi olarak çalışan personel, sözleşmeli personel ile geçici personel ve işçiler eliyle yürütülür"** deniliyor.

Taslakta **"Ödev ve Sorumluluklar"** başlığını taşıyan bölüm ise şöyle; "Memurlar siyasi partilere üye olamaz; görevlerini yerine getirirken herhangi bir siyasi parti, kişi veya zümrenin yararını veya zararını hedef tutan bir davranışta bulunamaz; dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapamaz; hiçbir şekilde siyasi ve ideolojik amaçlı beyanda ve eylemde bulunamaz ve bu eylemlere katılamaz". Sermayenin egemenliğini koruyan ve sömürü sistemini sürdürmek için toplumsal yaşamda dil, din, ırk, cins ayrımlarını körükleyen devlet kamu emekçilerinin siyasat yapma hakkını yasaklıyor. Toplumsal yaşamda sınıflar arası uçurumu, işçi ve emekçilerin tepkisini baskı ve zorla sindirmeye çalışan devlet, memuruna, "görevini yerine getirirken herhangi bir siyasi parti, kişi veya zümrenin yararını veya zararını hedef tutan bir davranışta bulunamazsın" diyor. "Bunu ancak ben yaparım, ben büyük patronların çıkarı için işçileri köleleştirim, memurun işgüvencesini, sosyal haklarını gaspederim" diyor.

Tasarıda yeralan Yasaklar bölümünde Madde 27'de şunlar söyleniyor, *"Memurların toplu olarak göreve gelmemeleri veya hizmetin yavaşlatılması veya aksatılması sonucunu doğuracak eylemlerde bulunmaları yasaktır."*

Grev yasağını 28. Madde şöyle tanımlanıyor, *"Memurların greve karar vermeleri, grev düzenlemeleri, ilan etmeleri ve bu yolda propaganda yapmaları yasaktır. Memurlar, herhangi bir greve veya grev teşebbüsüne katılamaz, grevi destekleyemez veya teşvik edemez".*

Disiplin cezalarında ise memurluktan çıkarma cezasına neden olacak eylemler şu şekilde ifade ediliyor, *"Memurluktan çıkarma cezası verilmesini gerektiren fiil ve hâller şunlardır: a) İdeolojik veya siyasî amaçlarla kurumların huzur, sükun ve çalışma düzenini bozmak; boykot, işgal, engelleme, işi yavaşlatma ve grev gibi eylemlere katılmak veya toplu olarak göreve gelmemek, bunları tahrik ve teşvik etmek veya yardımda bulunmak,*

b) Yasaklanmış her türlü yayını veya siyasî veya ideolojik amaçlı bildiri, afiş, pankart, bant ve benzerlerini basmak, çoğaltmak, dağıtmak veya bunları kurumların herhangi bir yerine asmak veya teşhir etmek,

c) Siyasî partiye üye olmak,

ç) İzinsiz veya özürsüz olarak bir yılda toplam yirmi gün göreve gelmemek

Özetle tasarı kitlesel işten atmaların önünü açıyor, özelleştirmeleri hızlandırıyor, kamu alanında esnek çalışmayı yaygınlaştırıyor, sendikal örgütlenmeyi olanaksız hale getiriyor, iş güvencesini gaspediyor, kamu emekçilerini tümden köleleştiriyor.

Bu yasayı püskürtmek mümkündür. İzlenmesi gereken yol da bellidir. Yapmamız gereken grev silahını kuşanmak ve kararlı bir mücadeleye yönelmektir.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Yeni bir eğitim yılına girerken eğitimin durumu;

Sömürü, baskı, soygun ve eşitsizlik!

2006-2007 eğitim ve öğretim yılı daha önceki yıllarda birikmiş sorunların daha da katlanmasıyla açılıyor.

Herşeyden önce sorunların ülkemizin ekonomik ve politik düzleminden bağımsız çözülemeyeceği gerçeğini görmemiz gerekiyor. Sorunların çözümünü eğitimcilerin iyi niyetli çabalarına bırakmak çözümsüzlüğün kendisi olacaktır. Tek başlarına eğitim emekçileri ve velilerin dağ gibi birikmiş, çıkmaza girmiş sorunları devlet politikalarından yadsınarak çözülemez.

Eğitimin öznelerinden biri olan eğitim emekçileri her geçen gün hızla yoksullaşmaya devam ediyor. Uzun yıllardır sermaye, fedakarlığı emekçilerin sırtına yüklemiştir. Devlet sermaye kesiminden bilerek ve isteyerek almadığı vergi gelirlerinin faturasını tüm çalışan kesimlerden çıkararak her geçen gün emekçilerin yaşam kalitesini düşürmekte ve emekçileri sefalete mahkum etmektedir. Son toplu görüşmeler sonucunda çıkan ücret zamları emekçilerin nasıl gözden çıkarıldığının en son örneği olmuştur. Her geçen gün daha da yoksullaşan eğitim emekçileri yeni eğitim dönemine buk oşullarda "merhaba" dedi.

Devlet kadrolu, sözleşmeli, ücretli uzman vb. konum farklılıkları yaratarak kamu emekçilerini bölmeye ve ucuz iş gücü yaratmaya çalışmaktadır. Özelleştirme politikalarının bir sonucu olarak farklı ücret ve yetkilerle donatılan eğitim emekçileri birer köle olmaya zorlanmaktadır. Aynı nitelikte iş yapan emekçilerin "Eşit işe eşit ücret!" talebini yok saymaktadır.

Bu haksız uygulamalarla aynı zamanda sendikal örgütlenmenin önüne de barikat örmektedir. Sermaye devleti işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım politikalarını yaşama geçirebilmek için suskun, yılgın ve örgütsüz bir toplum hedeflemektedir. Bunun için gereken her aracı kullanmaktadır.

Kamu emekçileri onyıllardır yürüttükleri hak alma mücadelesinde devletin her türlü terörü ile karşı karşıya kalmışlardır. İnsanca yaşam talebi ile alanlara çıkan emekçilere "terörist" diyen bu devlet gerçekte kendisinin en büyük terör aygıtı olduğunu defalarca göstermiştir.

Egemen sermaye sınıfının çıkarı söz konusu olunca tam tekmil yasası, ordusu, emniyet gücü seferber olmuş, emperyalizme uşaklıkta da sınır tanımamıştır. Söz konusu işçi ve emekçiler olunca elbette suskun kalmamış mücadele eden emekçileri sürgün, soruşturma, katletme vb. her yolla sindirmeye çalışmıştır.

Okulların açılmasıyla eğitimin diğer öznesi olan veliler de birçok sorunlarla karşı karşıyadır. Kayıtlar sırasında istenen dudak uçuklatıcı paralar, uzayıp giden listeler, servis ücretleri vb. daha şimdiden velileri canından bezdirmiştir. Oysa Anayasa'da hala

ilköğretim zorunlu ve parasızdır yazmaktadır. Kendi anayasasını yok sayan, ulusal ve uluslararası sermayeye hizmette kusur etmeyen, emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan bir devletle karşı karşıyayız.

Eğitim ve öğretimin üçüncü öznesi olan öğrenciler açısından da durum farklı değildir. Her geçen gün eğitimde fırsat eşitliği dengesi öğrencinin aleyhine değişmektedir. Bölgeler ve iller arası farklılıklar büyümektedir. Kalabalık sınıflar, öğretmensiz geçen dersler, eğitim donanımının olmadığı okullar, şiddetin tırmandırıldığı okul koridorları... Ayrıca OKSS, ÖSS vs. sınavları ve büyük bir aldatmaca olan soygun aracı dershane maratonu kıskacında geçecek bir yıl... Emekçilerin çocukları da, aileleri ile birlikte sermayenin saldırılarına maruz kalacaklar.

Binbir sorunla başlayan eğitimdeki sorunların bireysel çabalarla veya küçük katkılarla çözülemeyeceği çok açıktır. Fırsat eşitliğinin yaratıldığı demokratik bir eğitim sürecinin oluşturulabilmesi için ilk görev bu alandaki eğitimcilere ve örgütlülüklerine düşmektedir. Ancak tekrar etmekte yarar var ki, bu sorunlar bir sistem sorununa gelip dayanmaktadır. Uygulanan politikalar birbiriyle iç içe girdiğine, saldırıların odağında halkın tümü olduğuna göre, buna karşı ortak bir mücadele yürütmek ve direniş şarttır. Bize düşen görev yeni direnişler yaratarak geleceği kucaklamaktır.

Eğitim emekçisi/ İzmir

Büro Emekçileri Sendikası'nın (BES) 4-5-6 Eylül Yürüyüşü üzerine yaptığı açıklama...

Mücadelemiz devam ediyor!

Yargıda adalet istiyoruz temasıyla 4 Eylül 2006 tarihinde başlatmış olduğumuz İzmir-Ankara yürüyüşümüz, 6 Eylül 2006 tarihinde yapılan basın açıklaması ve yargı emekçilerinin sorun ve çözüm önerilerinin yer aldığı dosyanın Adalet Bakanı'na sunulmasıyla sona ermiştir.

Başkanlar Kurulu'nda alınan karar doğrultusunda, Adalet Bakanlığı merkezi komisyonu oluşturulmuş, eylemliliğin alt yapısı hazırlanmıştır. İzmir'den coşkulu bir karşılamayla uğurlanan yürüyüş kolu sırasıyla Manisa, Balıkesir, Bursa, Eskişehir'de yargı emekçileri ile buluşmuş, Ankara'da yapılmak istenen merkezi basın açıklaması Ankara Valiliği'nin anti-demokratik uygulamaları ve saldırgan yaklaşımından dolayı gecikmeye uğramış olsa da, yargı emekçilerinin sorunlarının dillendirildiği basın açıklaması yapılmış, taleplerin yer aldığı dosya Adalet Bakanı'na sunulmak üzere özel kaleme bırakılmıştır.

Adalet Bakanlığı'nda yetkili olan Sendikamızın; yargı çalışanlarının sorunlarına bundan sonra da sahip çıkmaya devam edeceğinin, dosyada sunulan sorunların takipçisi olacağının Adalet Bakanlığı'nca ve kamuoyunca bilinmesini istiyoruz.

14 Eylül '06

"Sağlıkta yıkımı durduralım!"

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) 21 Eylül'de yaptığı basın açıklamasıyla önümüzdeki dört ayın mücadele programını kamuoyuna duyurdu. "Sağlıkta yıkımı durduralım!" başlığıyla öne çıkarılan program 2007'de uygulamaya konulacak olan SSGSS yasasını ve yaz döneminde ilaç alımı, personel dağılımı üzerine yayınlanan tebliğlerin öngördüğü yeni uygulamaları hedef almaktadır. Bugün sağlık hizmetlerinde tam anlamıyla bir çöküş yaşanıyor, bu nedenle "Sağlıkta yıkımı durduralım!" sloganı aslında sağlık alanında yapılanların özetini sunuyor.

Programın içeriği

KESK, Haziran ayında sosyal yıkım saldırıları, ücret adaletsizliği ve benzer talepler üzerinden altı aylık mücadele programı açıklamıştı. SES tarafından deklare edilen program da bu mücadele programının bileşeni olarak ele alınmalıdır. Programa göre;

* Eylül ayında; İzmir ve Samsun'da bölge mitingleri gerçekleştirildi. Mücadele programı diğer sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilere anlatıldı, katkıları istendi.

* Ekim ayında; yaygın bildiri dağıtımı, stand kurma, afişleme, işyerlerinde geniş katılımlı bilgilendirme toplantıları, seminerler gibi daha çok sağlıkta yıkım uygulamaları ve sonuçlarını kitlelere anlatmaya dönük bilgilendirme faaliyetleri sürdürülecek.

* Kasım ayında ise; mitingler, kol yürüyüşleri, bir günlük uyarı ve birkaç günlük iş bırakma eylemleri gerçekleştirilecek.

Sağlık hizmetlerinin piyasa koşullarına terkedildiği bu süreçte, sağlık hakkı için mücadele etmenin ne kadar yakıcı ve kaçınılmaz olduğunu "vaka başı ödeme, 119 ilacın ödeme kapsamından çıkarılması" gibi GSS'nin ön adımları olan uygulamalarla birebir yaşayarak görmekteyiz. SES'in bu koşullarda ortaya koyduğu planlı eylemlilik süreci anlamlı bir adımdır, ancak saldırıyı durdurabilmek için yeterli olmayacaktır. Programın başarıya ulaşması, daha önemlisi yıkım saldırılarına karşı mücadelenin daha ileri düzeyde örgütlenmesi, işçi-emekçilerin mücadeleye sevkedilmesi için süreç işyerlerine yayılmalıdır. İşyerlerinde esnek taban örgütlülükleri oluşturularak karar alma mekanizması buradan doğru işletilmelidir, mümkün olduğunca emekçilerin çalışmaya aktif katılımı sağlanmalıdır.

İMF direktifleriyle hayata geçirilen eğitimin özelleştirilmesi, kamuda iş güvencesiz istihdam ve esnek üretim, emekliliğin mezara bırakılması vb. politikalar bu çöküşün sadece sağlık hizmetlerinde değil tüm sosyal alanlarda yaşandığını göstermektedir. Yıkımın tüm alanlarda yaşanması ortak mücadelenin olanaklarını da arttırmaktadır. Tüm işçi ve emekçileri kesen bu saldırılara karşı durabilmek için, örgütlü veya örgütsüz tüm emekçilerin mücadelede yerini alması gerekiyor.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Ankara

Dünyadan...

Kamu emekçileri hakları ve özgürlükleri için mücadele ediyor!

Dünyanın hemen her ülkesinde emperyalist saldırganlığa, neo liberal politikalara karşı emekçiler mücadelelerine devam ediyorlar. Uluslararası durum, özelleştirme politikaları, sağlık ve sosyal güvenlik başta olmak üzere sosyal hakların gaspına karşı emekçiler alanlara çıkıyor.

Fransa'da önde gelen sendikalar, Ulusal Gaz İdaresi'nin (GDF) özelleştirilmesinin önünü açan yasa tasarısına karşı 12 Eylül'de ülke genelinde protesto gösterileri düzenledi ve iş yavaşlatma eylemine gidildi. GDF'nin yaklaşık 70 bin çalışanı bulunuyor.

Sosyal hakların gaspına karşı daha pek çok ülkede eylemler düzenleniyor. Yakın zamanda Almanya'da sağlık emekçilerinin eyleminden sonra bu kez de ABD'li işçiler sağlık hakkı için greve gittiler. ABD'nin Sacramento kentinde 8 bin emekçi, yapılan yeni 5 yıllık toplu sözleşmede kent yönetiminin işçilerin sağlık hakkını yok sayması ve toplu sözleşme dışında bırakmayı önermesi üzerine 5 Eylül'de greve gitti. 14 bin kişinin istihdam edildiği sektörde örgütlü 5 ayrı sendikanın oluşturduğu sendikal birlik tarafından başlatılan grev, bölgede on yıllardır yapılan en büyük işçi eylemi oldu.

Kimi yerde hak gasplarıyla karşımıza çıkan sistem, belli ülkelerde ise doğrudan faşist uygulamalarla baskıcı rejimini sürdürüyor. Uruguay'da bugüne kadar polis ya da asker tarafından işlenen suçlar, ülkede "demokrasiye geçiş"ten bir yıl sonra, 1986'da kabul edilen bir yasa uyarınca affediliyordu. 1989'da da referandumla kabul edilen ve "cezai hükümsüzlük kanunu" olarak adlandırılan yasa, polis ve askerleri hukuki tahkikat kapsamı dışında bırakıyordu. Ancak bu kez rüzgar tersine döndü ve Uruguay diktatörlük döneminin hesabını sormaya başladı. Uruguay'da 1973 ile 1985 arasında iktidardaki dikta yönetimi sırasında işlenen suçlar yüzünden ülke tarihinde ilk kez 8 eski asker ve polise suçlamada bulunuldu. Gizli bir tutukevinde belli bir dönem hapis tutulan sol militanların ortadan kaybolması, çete oluşturmak gibi uygulamalarla suçlanan sanıklar mahkeme önüne çıkarıldı.

Diğer yandan Ortadoğu'da yaşanan saldırganlıklara ve süren haksız savaşa karşı da emekçiler alanlara çıkıyor. Geçtiğimiz günlerde Ortadoğu turuna çıkan İngiltere Başbakanı Tony Blair Lübnan'da eylemli tepkilerle karşılanmıştı. İsrail'in siyonist politikalarının arkasında olan ABD ise, Güney Kore'de yeni üsler açmak ve var olan üsleri genişletmek derdinde. Bunun için yaptıkları girişimler ise Koreli emekçilerin eylemleriyle karşılandı.

Fransa, ABD, Uruguay, Lübnan, Güney Kore... Yapılan bu eylemlere siyonizme karşı direnen Filistin'i, başkanlık seçimlerindeki yolsuzluklara karşı eylem yapan Meksika'yı, enflasyon oranının yüzde binlere ulaştığı Zimbabve'de kolluk kuvvetlerine rağmen alanlara çıkan emekçileri ve daha onlarcasını katmak mümkün. Dünyanın dört bir yanında emekçiler hakları ve özgürlükleri için savaşım veriyorlar. Türkiye'deki sınıf kardeşleri de kendi hakları uğruna benzer bir biçimde öne çıkmak durumundadırlar.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Ankara

Haklarımızı kazanmak için süresiz iş bırakma eylemine hazırlanalım...

Grev hakkını grevle kazanalım!

Fiyatı: 0.5 YTL * Sayı: 17 * Ekim 2006 * Yayıncı: EKSEN Basım Yayın Ltd.Şti. * Sahibi ve S. Y. İşl. M.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ *
Baskı : Özdemir Matbaacılık/İSTANBUL * EKSEN Yayıncılık Büroları Merkez: Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd. (Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 534 95 90